

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Nihil quamlibet alioqui tenue pauperi impensum, non longe
acceptissimum esse Christo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

lum Antiochenum, quod ars sit eleemosyna, homilia tricesima tertia. Cum autem oporteat misereri, nihil aliud nobis opus est, sed sola uoluntas est necessaria. Quod si dicas, quod pecunijs opus est, & habitatiombus, & uestimentis, & calceamentis: illa lege Christi uerba, quæ de uidua dixit, & ab angustia desiste, licet ualde sis pauper, & mendicantibus pauperior, si duo minuta contuleris, totum explesti. Et si des panem, cum habens solum, ad perfectionem artis uenisti.

Nihil quamlibet alioqui tenue pauperi impensum, non longe acceptissimum esse Christo.

Hieronymus in Mattheum, capite decimo. Et quicumque potius dederit uni ex minimis istis, &c. Legimus in propheta David. Ad excusandas excusationes in peccatis, quod multi peccatorum suorum quasi iustas prætendant occasiones: ut quod uoluntate delinquant, uideantur necessitate peccare. Dominus scrutator cordis & renum, futuras cogitationes in singulis contuetur. Dixerat: Qui recipit uos, me recipit. Sed hoc præceptum multi pseudoprophetae, & falsi prædicatores poterant impedire, medicatus est huic quoque scandolo dicens: Qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet. Rursus poterat alius causari & dicere: Paupertate prohibeor, tenuitas me retinet, ut hospitalis esse non possim. Et hanc excusationem leuissimo præcepto diluit, ut calicem aquæ frigida, toto animo porrigamus. Frigida, inquit, aqua, non

D B E L E E M O S Y N A

calide, ne & in calida paupertatis ex penuria lignorum occasio quaereretur. Tale quid & Apostolus (ut ante iam diximus) ad Galatas praecipit. Communicez autem is, qui catechizatur uerbo ei qui se catechizat in omnibus bonis. Et discipulos ad magistrorum refrigeria cohortat. Quia poterat quilibet obtendere paupertatem & praecipitum eludere, priusquam ille praeponat, imminentem soluit quaestionem dicens: Nolite errare, deus non irridetur. Quae enim seminauerit homo, haec & metet. Et est sensus: Frustra causaris inopiam, cum aliud habeat conscientia tua, ne putes fallere cohortantem, sed scito quod quantumcunque seminaueris, tantum & messurus sis. Chrysostomus in epistolam Pauli ad Ephesios, capite secundo, sermone quarto. Vae siquidem eleemosynam non facienti. Nam si in ueteri istud testamento fuit, multo magis in nouo. Si enim, ubi concessa erat pecuniarum possessio, fructio, ac cura, tanta prouidentia pauperum habita est ratio, quanto magis hoc fieri debebat, ubi omnia proicere iubemur? Quid enim non fecerunt hac in re Iudaei? Decimas ac rursus decimas orphanis, uiduis, ac proselitibus contribuerunt. Sed dixerit quispiam, admirandi quenquam commendandique gratia, decimas ille uel iste dat. Quanta quaeso, turpitudine scateret, si quod apud Iudaeos nullius erat admirationis aut celebritatis, apud Christianos iam sit, unde quis debeat admirari.

Affectum non facultatem deum aspicere.

H iij